

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře - rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Mgr. Pavla Příbyla a soudců JUDr. Roberta Ožvalda a JUDr. Marcely Pechové ve věci exekuce

oprávněný: [Jméno oprávněného], narozený dne [Datum narození oprávněného]
bytem [Adresa oprávněného]
zastoupený advokátem Mgr. Danielem Mackem sídlem Haštalská 1072/6,
Staré Město, 110 00 Praha 1

povinný: [Jméno povinného], narozený dne [Datum narození povinného]
bytem [Adresa povinného]

o návrhu oprávněného na změnu soudního exekutora

o odvolání oprávněného proti usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 18. července 2024, č. j. [Anonymizováno]

takto:

- Usnesení soudu I. stupně se v odstavci I. ve výroku o zamítnutí oprávněného na změnu soudního exekutora potvrzuje.
- Usnesení soudu I. stupně se v odstavci II. ve výroku o náhradě nákladů řízení mění tak, že o náhradě nákladů řízení se nerozhoduje.

Odůvodnění:

- Shora citovaným usnesením zamítl soud I. stupně návrh oprávněného ze dne 19. 6. 2024, jímž se domáhal, aby soud podle § 44b odst. 2 ex. řádu, eventuálně podle § 15 odst. 5 ex. řádu, rozhodl o změně soudního exekutora JUDr. Igora Ivanka, Exekutorský úřad Praha 10, který provádí exekuci na základě pověření Okresního soudu v Táboře ze dne 29. 11. 2023, č. j. [Anonymizováno]. Současně soud I. stupně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o návrhu oprávněného na změnu soudního exekutora.
- Podle názoru oprávněného pověřený soudní exekutor řádně nepokračuje v řízení, s oprávněným nekomunikuje, v současné době je trestně stíhán a má pozastavený výkon činnosti. Na oprávněným dne 4. 6. 2024 zasláný návrh na změnu exekutora pověřený soudní exekutor nedal žádnou odpověď. S ohledem na povahu vymáhané pohledávky (dlužné výživné) požaduje, aby jeho exekuční věc převzala soudní exekutorka Mgr. et Mgr. Lenka Kozlová, Exekutorský úřad Plzeň-jih.
- Zástupce pověřeného soudního exekutora JUDr. Edvard Kubečka sdělil, že se změnou exekutora nesouhlasí. Oprávněný neuvádí, v čem spatřuje nesprávnost postupu soudního exekutora v řízení. Soudní exekutor a nyní jeho zástupce po celou dobu řízení s oprávněným komunikuje a doručuje mu veškeré písemnosti, které mu dle zákona mají být doručovány. Pokud nereagoval na návrh oprávněného na změnu soudního exekutora, bylo to proto, že měl souhlasit s navrhovanou změnou do 7 dnů od doručení návrhu. Jelikož zástupce soudního exekutora se změnou nesouhlasí, nepovažoval za nutné oprávněnému své vyjádření posílat. Jestliže oprávněný namítá,

že se soudní exekutor aktuálně nachází ve vazbě, pak pro tyto případy zavádí exekuční řád institut zástupce soudního exekutora, který pověřeného exekutora v takových případech zastoupí. V předmětném řízení zástupce soudního exekutora nadále pokračuje v provádění exekuce, oprávněnému pravidelně doručuje písemnosti a není tedy nečinný. To ostatně netvrdí ani oprávněný ve svém návrhu.

4. Soud I. stupně konstatoval, že ke změně soudního exekutora dle § 44b odst. 2 ex. řádu může dojít pouze z důvodů zvláštního zřetele hodných. Ty musí být ve vztahu k oprávněnému objektivního charakteru a brání tomu, aby exekuce mohla být úspěšně vedena a dokončena. Nic takového však oprávněný ve svém návrhu netvrdí. Hovoří-li o trestním stíhání exekutora a pozastavení výkonu exekutorského úřadu, to je řešeno dle § 16 ex. řádu ustanovením zástupce soudního exekutora, který zastupuje exekutora při výkonu exekuční i další činnosti (§ 17 ex. řádu). V tomto případě jím byl ustanoven exekutorský kandidát JUDr. Edvard Kubečka a ten podle jeho vyjádření s oprávněným komunikuje a doručuje mu veškeré vydané písemnosti. Vysvětlil i to, proč nereagoval na návrh oprávněného na změnu exekutora. Ani skutečnost, že vymáhanou pohledávku představuje dlužné výživné, není důvodem pro změnu exekutora. Soud I. stupně neshledal návrh oprávněného důvodným ani dle § 15 odst. 5 ex. řádu, neboť ten se týká situace, kdy výkon exekutorského úřadu zanikl. O nákladech řízení účastníků rozhodl okresní soud s ohledem na to, že žádnému z nich v souvislosti s tímto rozhodnutím nevznikly.
5. Proti tomuto usnesení podal oprávněný odvolání. Namítl v něm, že soud I. stupně rozhodoval za situace, kdy oprávněný podal u soudního exekutora návrh na změnu exekutora, ten se k jeho návrhu nijak nevyjádřil, přestože tak učinit mohl. Přitom soudní exekutor neposkytuje včas požadované informace oprávněným, a je zde velké množství případů, u kterých nedochází k řádnému vyplacení vymoženého výživného pro ostatní oprávněné. Podle oprávněného jsou naplněny důvody pro změnu exekutora, neboť především jeho reputace velice utrpěla v souvislosti s dalšími oprávněnými, kdy jeho záležitost je hojně veřejně medializována, byť existuje presumpce neviny. Fakt trestního stíhání soudního exekutora by měl být považován za podstatný důvod pro změnu soudního exekutora, zejména, jde-li o vymáhání výživného. Oprávněnému jsou známy rovněž minimálně dva případy, kdy došlo k zastavení exekučního řízení i přes nesouhlas oprávněných a bez jakýchkoliv podkladů. V případě exekutora JUDr. Ivanka došlo k převedení exekučních řízení na jiné soudní exekutory soudními rozhodnutími, přičemž z jednoho takového rozhodnutí (jakož i z konkrétního rozhodnutí policejního orgánu) cituje. Z výkladu exekučního řádu pak plyne, že důvody zvláštního zřetele hodné způsobí k tomu, aby soud zprostil exekutora dřívějšího pověření, nemohou spočívat jen v subjektivním hodnocení oprávněného, nýbrž je zapotřebí, aby šlo o okolnosti závažné z objektivního hlediska, které překáží, aby exekuce mohla být efektivně (podle práva) provedena (shodně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 7. 2021, sp. zn. 20 Cdo 1586/2021). Skutečnost, že byl soudnímu exekutorovi zvolen zástupce, nezmění nic na faktu, že z příslušného exekutorského úřadu odešlo více jak 85 000 000 Kč, které měly být řádně vyplaceny oprávněným. S ohledem na trestní jednání soudního exekutora je oprávněný přesvědčen, že i v jeho případě jsou splněny podmínky pro vyhovění jeho návrhu na změnu soudního exekutora a navrhl, aby dosavadní soudní exekutor byl zproštěn pověření provádět exekuci a namísto něj byla pověřena provedením exekuce soudní exekutorka Mgr. et Mgr. Lenka Kozlová.
6. Soudní exekutor ani povinný se k odvolání oprávněného nevyjádřili.
7. Podle § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekučního řádu, dále jen ex. řád), nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
8. Odvolání bylo podáno včas k tomu oprávněnou osobou. Proto odvolací soud projednal věc dle § 212 o. s. ř. a přezkoumal usnesení soudu I. stupně v celém rozsahu. Poté dospěl k závěru, že odvolání oprávněného není důvodné.

9. Soud I. stupně ve svém rozhodnutí vyšel správně z ust. § 44b odst. 2 ex. řádu, podle kterého nedojde-li ke změně exekutora podle odstavce 1 (tedy s jeho souhlasem, který v dané věci dán není), pak k žádosti oprávněného rozhodne o změně exekutora po jeho vyjádření exekuční soud, jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, které musí být ve vztahu k oprávněnému objektivního charakteru. Musí se jednat o mimořádné situace, které mohou v průběhu řízení nastat a které brání tomu, aby exekuce mohla být úspěšně vedena a ukončena. Takovým důvodem však nemůže být skutečnost, že mezi oprávněným a exekutorem je narušen vztah vzájemné důvěry (Exekuční řád, Komentář, Nakladatelství C. H. Beck 2022, 5. vydání, Kasíková, M. a kolektiv). Ke shodným závěrům dospívá i ustálená praxe soudů (k tomu srovnej stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2006, sp. zn. Cpjn 200/2005 – R 31/2006, či usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 1930/2009 a 20 Cdo 1586/2021, na které odkazuje i oprávněný). Při aplikaci těchto zásad na projednávanou věc okresní soud nepochybil a nic na tom nemění ani odvolání oprávněného.
10. I z jeho obsahu plyne, že za zásadní důvod pro změnu soudního exekutora JUDr. Igora Ivanku oprávněný považuje skutečnost, že v současné době je tento exekutor trestně stíhán v souvislosti s tím, že různým oprávněným nevyplácel po dobu několika let vymožená plnění. Pokud oprávněný uvádí, že tyto skutečnosti v něm vyvolávají značnou nedůvěru k uvedenému soudnímu exekutorovi, netvrdí, že i v jeho případě soudní exekutor JUDr. Ivanko porušil takovou povinnost a že by vymožené plnění oprávněnému nevyplatil. I podepsaný odvolací soud se již zabýval návrhy jiného oprávněného na změnu soudního exekutora JUDr. Igora Ivanku, který mu v mnoha exekučních věcech nevyplácel vymožená plnění (např. usnesení sp. zn. 15 Co 12/2024, 15 Co 19/2024 nebo 15 Co 21/2024), přičemž přisvědčil jeho názoru, že jde o dlouhodobé a hrubé porušování zákonné povinnosti jmenovaným exekutorem (§ 46 odst. 4 ex. řádu), které naplňuje kritérium důvodů zvláštního zřetele hodných, odůvodňujících jeho změnu dle § 44b odst. 2 ex. řádu. Nicméně v projednávané věci nejde o totožnou situaci, jelikož ve vztahu k oprávněnému k žádnému takovému porušení povinností exekutorem JUDr. Igorem Ivankem nedošlo (to samé platí i pro další v odvolání zmiňovaná pochybení soudního exekutora, ke kterým mělo dojít u jiných oprávněných). Proto z objektivního hlediska zde nejsou dány žádné takové okolnosti, které by překážely tomu, aby daná exekuce mohla být efektivně provedena.
11. Soud I. stupně pak důvodně rovněž poukázal na to, že v souvislosti s trestním stíháním soudního exekutora JUDr. Igora Ivanku a pozastavením výkonu jeho exekutorského úřadu je tato situace řešena institutem zástupce exekutora dle § 16 odst. 1 ex. řádu. V daném případě byl tímto zástupcem ustanoven kandidát exekutora JUDr. Edvard Kubečka, který fakticky činnost soudního exekutora provádí. Ve vztahu k tomuto zástupci exekutora oprávněný netvrdí žádné objektivní skutečnosti odůvodňující změnu exekutora postupem dle § 44b odst. 2 ex. řádu. Zástupce exekutora se pak již v rámci vyjádření doručeného soudu I. stupně (viz citace shora) vypořádal i s poukazem oprávněného na to, že nereagoval na jeho žádost o změnu exekutora. Přitom další tvrzení oprávněného, že exekutor JUDr. Igor Ivanko v exekuci řádně nepokračoval a vůbec s ním nekomunikoval, zůstalo i přes podané odvolání v obecné rovině; v provádění exekuce pak aktuálně pokračuje zástupce exekutora, přičemž jeho činnost oprávněný nikterak nezpochybňuje. Příléhavý pak není poukaz oprávněného na charakter vymáhané pohledávky (běžné a dlužné výživné), neboť z hlediska rozhodnutí podle § 44b odst. 2 ex. řádu není tato skutečnost významná.
12. Soud I. stupně tedy správně návrh oprávněného na změnu soudního exekutora zamítl. Proto odvolací soud usnesení soudu I. stupně dle § 219 o. s. ř. v příslušném výroku I. jako věcně správné potvrdil.
13. Podle § 220 odst. 1 o. s. ř. přistoupil odvolací soud ke změně výroku II. o náhradě nákladů řízení, neboť tímto rozhodnutím exekuce nekončí a pro rozhodování o nákladech řízení platí zvláštní režim dle ustanovení § 87 a násl. ex. řádu (soudní exekutor o nich rozhoduje v příkazu k úhradě nákladů exekuce).

14. K projednání této věci nebylo třeba dle § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. nařizovat jednání.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání jen v případě, že se jedná o rozhodnutí, které závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je však podle § 239 o. s. ř. oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání mohou účastníci podat do dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení usnesení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Tábor 30. srpna 2024

Mgr. Pavel Příbyl
předseda senátu